

Arrest

nr. 135 681 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Umuchima op 26 december 1965 en behorende tot de Igbo etnie.

U bent geboren te X. Op X werd u voor het eerst vader van een zoon, (N.C.). Sinds 1995 woonde u in Aba, waar u in 2000 huwde met (N.N.P.). Samen met haar kreeg u nog drie kinderen. In 2005 leerde u in Aba de homoseksueel (J.) – die in Londen woont, maar twee tot vier keer per jaar naar Nigeria komt – kennen en jullie begonnen een homoseksuele relatie. Uw vrouw ontdekte dit en u en uw vrouw gingen uit elkaar. Datzelfde jaar verhuisde u naar Lagos. Op 1 februari 2014 gingen u en uw homoseksuele partner (J.) uit in hotel Suit Las Caracas in Ajayi, Lagos. Plots kwam de politie naar het hotel en ze vielen mensen lastig en arresteerden ook mensen. U vluchtte weg en verstopte zich. Op een nacht zag

u een vrachtwagen en u klom aan boord. De vrachtwagen reed naar Seme Cotonou, een havenstad aan de grens met Benin. U ontmoette een man die u wou helpen en hij regelde een schip voor u. Op 30 maart 2014 kwam u per schip toe in België en de dag nadien diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Nigeriaanse autoriteiten wegens uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Volgens uw verklaringen voelde u zich - tot u (J.) in 2005 ontmoette - enkel aangetrokken tot vrouwen, had u verschillende vriendinnetjes en huwde u in 2000 met (N.N.P.). U bent vader van in het totaal vier kinderen (gehoor CGVS, p.11-12 en 24). U herhaalde dat u sinds u (J.) in 2005 ontmoette homoseksueel werd, omdat (J.) u erin introduceerde (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd of (J.) voordien wist dat u homoseksueel was, gaf u aan dat u geen homoseksueel was, maar (J.) u erin introduceerde (gehoor CGVS, p.24). Toen u daarop gevraagd werd of die 'introductie' niet moeilijk was voor u, gaf u aan van niet en u ok was, maar u spijt had dat uw kinderen weg waren van bij u (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd hoe men – zoals u eerder aangaf – 'homo wordt' en hoe men mensen 'introduceert' in homoseksualiteit, gaf u vaag aan dat je de slechte kant van iemand niet ziet, hij u vertelde wat u moest doen en hij crème kocht omdat het niet zo vlot ging (gehoor CGVS, p.26). Toen u daarop meer specifiek gevraagd werd wat er in uw gedachten veranderde, dat u homoseksueel werd, gaf u aan het niet te weten, dat u onmiddellijk met hem begon en u vrouwen begon te haten (gehoor CGVS, p.26). Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid **weinig overtuigend of doorleefd** overkomen.

Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde toen (J.) u (als man die tot dan toe enkel van vrouwen had gehouden) introduceerde in de homoseksualiteit – en u specifiek gevraagd werd of u zich eerder gelukkig, angstig, verward of bij voelde – gaf u aan dat het u erg sterk deed voelen, u zich beter voelde, u ok was en het goed was met u, maar u nu niet blij bent omwille van uw situatie (gehoor CGVS, p.25). Toen u daarop gevraagd werd of u geen gevoelens van angst of twijfel kende, toen u ontdekte homoseksueel te zijn, gaf u aan van niet, omdat het niet publiek was en niemand u betrapte (gehoor CGVS, p.25-26). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer – integendeel zelfs –, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – zeer gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet beseftte dat u afweek van de heersende norm.

Voorts kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met (J.).

U verklaarde dat u in 2005 een homoseksuele relatie aanging met (J.) (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer in 2005 jullie relatie begon, gaf u aan dat u het zich niet exact meer kon herinneren. Toen u daarop gevraagd werd of het in het begin, het midden of het einde van het jaar was, gaf u – na lang nadenken – aan dat er niet zoveel seizoenen zijn in Nigeria en de relatie gradueel begon (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer u (J.) voor het eerst ontmoette, vroeg u zich af of de dossierbehandelaar 'praten of seks' bedoelde. Toen gespecificeerd werd dat 'ontmoeten' bedoeld werd, zoals tijdens het gehoor op het CGVS, gaf u aan dat er met Pasen 2005 voor het eerst gepraat werd. Toen u gevraagd werd hoe jullie elkaar met Pasen 2005 juist leerden kennen, in welke omstandigheden dit gebeurde, gaf u ontwijkend aan dat hij in Londen leeft, hij kwam en hij iemand is die u lief had. U herhaalde dat jullie met Pasen 2005 gingen samenzitten en praatte. Toen u daarop gevraagd werd wanneer u (J.) voor het eerst zag, gaf u aan dat het in december datzelfde jaar was. Toen u erop gewezen werd dat je iemand niet tweemaal een eerste keer kan ontmoeten (Pasen 2005 en december 2005), gaf u al even vaag aan dat jullie met Pasen praatte, maar je ook iemand kan groeten en de andere persoon ook groet. Toen u nadien nog driemaal gevraagd werd wanneer u (J.) voor het eerst zag, gaf u aan dat u het niet meer herinnerde, u het niet begrijpt en u hem zag in Aba (gehoor CGVS, p.6). U gaf verder aan dat (J.) u toen wilde zien voor een gesprek. Toen u gevraagd werd waarover dit gesprek ging, gaf u aan dat het over jullie relatie ging (gehoor CGVS, p.7). Uit

bovenstaande blijkt dat u erg vaag bent over de eerste ontmoeting en het begin van uw beweerde relatie met (J.).

U gaf aan dat (in de periode 2005 – 2014) uw partner (J.) tweemaal of meer per jaar naar Nigeria kwam, hij de afgelopen jaren elk kwartaal kwam en hij soms drie weken en soms een maand bleef (zie gehoorverslag DVZ, vraag 3.5 dd.31/3/2014 en gehoor CGVS, p.22). Toen u gevraagd werd hoe vaak jullie contact hadden toen (J.) in Londen was, gaf u aan dat het kon zijn dat u één of twee weken niets van hem hoorde (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd wat de volledige naam van uw homoseksuele partner (J.) is, gaf u aan dat u niet heel zeker bent over zijn familienaam. U verduidelijkte het niet te weten en hij niet over zijn ouders praat omdat hij geen hechte relatie wil met hen (gehoor CGVS, p.18). Toen u daarop gevraagd werd waarom (J.) zijn familienaam niet zou zeggen, gaf u aan dat hij het in het begin vertelde, maar u het niet goed onthouden hebt. U denkt dat het Amobi is, maar het is lang geleden. Toen u gevraagd werd of u tijdens de negen jaar dat jullie een relatie hadden nooit naar zijn familienaam vroeg, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd wat gebeurde tussen (J.) en zijn ouders, gaf u aan het niet te weten, maar u denkt dat zijn homoseksualiteit het probleem is (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd waar en wanneer uw partner (J.) geboren is, gaf u aan niet te weten wanneer hij geboren is en zelfs zijn geboortedatum niet te kennen, maar u weet dat hij een jaar ouder is als u. Verder heeft u er geen idee van waar (J.) opgroeide, maar hij woonde wel het grootste deel van zijn leven in Londen. Toen u daarop gevraagd werd sinds wanneer hij in Londen woonde, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd wat (J.) u vertelde over de jaren die hij in Londen doorbracht, gaf u vaag aan dat hij naar Londen ging, hij in Londen bleef, hij daar leeft en dan een tijdje weer naar Nigeria komt (gehoor CGVS, p.19). U had er geen idee van welke documenten (J.) in Londen had en evenmin had u er een idee van welke procedures hij doorliep om er verblijfsdocumenten te krijgen (gehoor CGVS, p.21). U hebt geen telefoonnummer van (J.) in Londen en u kan u niet herinneren in welke buurt van Londen (J.) woonde (gehoor CGVS, p.22). Verder gaf u aan dat (J.) niet wilde dat u naar Londen kwam. Toen u daarop gevraagd werd waarom hij dat niet wilde, gaf u aan het niet te weten en u gaf aan niet te weten of hij daar iemand heeft (gehoor CGVS, p.20). U denkt dat hij niet met u wilde samenleven en kon geen concreet antwoord geven toen u gevraagd werd hoe u uw toekomst met (J.) zag (gehoor CGVS, p.20).

Uit bovenstaande blijkt dat u erg onwetend bent betreffende (J.), de man met wie u volgens uw verklaringen gedurende bijna negen jaar een homoseksuele relatie had. U weet dan ook niet te overtuigen betreffende uw beweerde homoseksuele relatie met (J.), laat staan dat jullie op 1 februari 2014 problemen gekend zouden hebben wegens deze relatie.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaand te zijn.

U gaf aan dat homoseksualiteit sinds de wet in januari 2014 getekend werd een serieus probleem werd. Toen u daarop gevraagd werd hoe de situatie was voordat de wet van januari 2014 (anti-gay bill) getekend werd, gaf u aan dat het taboe was, maar het niet in de wet stond. U vervolgde dat er een paar dorpen waren waar ze u zouden vermoorden, maar sinds het in de wet stond iedereen en de politie de groep vervolgt. Toen u nadien nogmaals expliciet gevraagd werd of er voor januari 2014 niets in de wet stond betreffende homoseksualiteit, gaf u aan van niet maar dat de regering erover sprak. Later gaf u aan dat u denkt dat het voordien niet in de wet stond en u denkt dat de politie niemand arresteerde (gehoor CGVS, p.16). Nog later gaf u aan dat er vóór de wet van januari 2014 geen officiële consequenties waren, maar er nu een gevangenisstraf van 14 jaar is (gehoor CGVS, p.21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat artikelen uit de 'Criminal Code Act, Chapter 77, Laws of the Federation of Nigeria 1990' reeds sinds 1990 spreken over de strafbaarheid – 14 jaar celstraf – van homoseksualiteit. Verder blijkt dat tussen 2003 en 2007 twintig mensen die verdacht werden van homoseksualiteit – volgens de sharia wet – ter dood werden veroordeeld. Toen u gevraagd werd hoe u andere homoseksuelen ontmoette in Nigeria, gaf u aan dat u nooit een andere persoon ontmoette. Toen u gevraagd werd of u in Nigeria – buiten uw partner – mensen ontmoette waarvan u wist dat ze homoseksueel waren, gaf u aan dat het geheim is voor hen. Verder gaf u aan dat ze niet mogen weten dat u weet dat ze homoseksueel zijn (gehoor CGVS, p.17). Toen u daarop gevraagd werd hoe u wist dat bepaalde mensen homoseksueel zijn terwijl ze het niet zegden tegen u, gaf u ontwijkend aan dat u denkt dat ze het zijn. Toen de vraag herhaald werd, gaf u al even vaag aan dat jullie soms met elkaar aan tafel zitten en praten, zoals tijdens het gehoor op het CGVS. Toen u nogmaals gevraagd werd waarom u dan dacht dat ze homoseksueel waren, gaf u aan dat het was door de discussies. Toen u gevraagd werd om dat concreet te maken, gaf u vaag aan dat ze zegden hoe ze dit doen en hoe ze dat doen (gehoor CGVS, p.17-18). Toen u daarop gevraagd werd hoe homoseksuelen dingen anders doen dan heteroseksuelen, gaf u vaag aan 'Hoe ze praten'. Toen u gevraagd werd dat te verduidelijken, stelde u opnieuw vaag 'Hoe ze interageren met elkaar, dat was één keer, ik hoorde hen één keer, slechts twee mensen' (gehoor CGVS, p.18). Van iemand die daadwerkelijk sinds 2005 de homoseksuele geaardheid

heeft, mag men een betere kennis ter zake verwachten. Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en relatie met (J.), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde u een kopie van een opsporingsbevel (dd. onbekend) neer. Toen u gevraagd werd hoe u aan het document komt, gaf u vaag aan dat u het in uw e-mail zag (gehoor CGVS, p.12). Toen u opnieuw gevraagd werd hoe u aan het document komt, gaf u ontwijkend aan dat u het originele document kan zoeken indien gewenst (gehoor CGVS, p.13). Verder gaf u aan dat iemand die in uw buurt in Lagos woonde en u (I.) noemt het verzond via de post (waarschijnlijk bedoelde u e-mail) en u het hier afprintte (gehoor CGVS, p.13). U gaf aan dat (I.) zei dat ze aan een politiekantoor zag ophangen, maar ze niet vertelde waar juist. Evenmin had u er een idee van hoe ze het document in haar bezit kreeg (gehoor CGVS, p.13). Niet alleen bent u erg vaag over de plaats waar (I.) het opsporingsbevel zag en hoe het opsporingsbevel in haar bezit raakte, er dient verder te worden opgemerkt dat in het opsporingsbevel een aantal spellingsfouten staan – zelfs in de misdaad die u zou hebben begaan – waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht dat dit opsporingsbevel daadwerkelijk door de Nigeriaanse autoriteiten uitgegeven werd. Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat corruptie welig tiert in Nigeria en het in Nigeria mogelijk is om vervalste officiële documenten – zoals een arrestatiebevel – te verkrijgen door officiële ambtenaren om te kopen (zie landeninfo). Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan aan bovenstaande documenten geen bewijswaarde worden gehecht. U legde verder een scholingsattest van de ‘West African Examinations Council’ (dd. december 1995) voor. Dit toont hoogstens aan dat u deelnam aan examens voor het ‘Senior School Certificate’ te Isolo – wat niet in twijfel getrokken wordt – maar wat verder niet relevant voor uw asielrelaas. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoeker heeft het CGVS zijn relaas subjectief geïnterpreteerd: “In de motivering worden uitsluitend enkele “spijkers-op-laag-water” opgesomd om daarmee de beslissing te rechtvaardigen. Anders gezegd, uitsluitend indicaties die volgens het CGVS erop zouden kunnen wijzen dat het verhaal van verzoeker niet plausibel zou zijn (quod non), worden genoemd, terwijl de sterke indicaties dat het verhaal van verzoeker wel geloofwaardig is, worden genegeerd en niet in de motivering worden genoemd. Het CGVS is dus bevooroordeeld in haar behandeling van het verzoek van verzoeker en doet aan “cherry picking”. Een dergelijke bevooroordeeldheid (“bias”) van de zijde van het CGVS is in strijd met de waarheidsvinding en met het beginsel van verbod van willekeur. Wat betreft de stellingen die het CGVS aanvoert om daarmee de plausibiliteit van het relaas van verzoeker te beoordelen, is het natuurlijk zo dat het CGVS in het geheel geen zogenaamde “baseline” heeft om te bepalen of verzoeker de waarheid spreekt of niet.¹ Het verhoor van iemand vergt feitelijk een forensisch-psychologische opleiding en ervaring om te achterhalen of iemand liegt of niet. Die opleiding heeft de medewerker van het CGVS die het verhoor/interview met verzoeker deed niet. De medewerker van het CGVS kan dan wel proberen – uit goed gemeend amateurisme – om de waarheid te achterhalen, maar dat rechtvaardigt niet om daaraan een verregaande beslissing zoals in deze zaak is genomen, te nemen. Bovendien is het verhoor vanuit een vooringenomen (bevooroordeelde) houding gedaan. Het CGVS, althans haar medewerker, lijkt er in het verhoor en haar motivering uitsluitend op gericht te zijn om dingen te benoemen die volgens haar dan erop zouden wijzen dat het verhaal van verzoeker niet

geloofwaardig is. Bevestigende feiten van verzoeker worden verzwegen. Dit is geen faire behandeling van deze zaak en leidt tot willekeur door het CGVS."

Wat betreft zijn homoseksuele geaardheid deelt verzoeker mee dat hij in 2005 tot het besef kwam eigenlijk homoseksueel te zijn. De maatschappij had hem in een bepaalde richting geduwd. Hij huwde met een vriendin van hem daar dat "zo hoorde" in de Nigeriaanse cultuur. Het besef homoseksueel te zijn was voor hem een ware onthulling, waardoor hij zich sterker en beter in zijn lichaam voelde. Verzoeker heeft deze gevoelens meegedeeld aan het CGVS en daarbij gaat het volgens hem niet over hoe de Nigeriaanse maatschappij staat tegenover homoseksualiteit. Deze kwestie had volgens hem het voorwerp moeten zijn van een andere vraag. *"Anders gezegd, was de vraagstelling niet duidelijk."*

Aangaande zijn relatie met (J.) licht verzoeker toe dat hij gedurende negen jaar een uitsluitend seksuele relatie had met (J.). Buiten het fysieke hadden zij niet veel contact, aldus verzoeker. Ook de dag waarop zij elkaar ontmoetten, staat niet in zijn geheugen gegrift. Het was aanvankelijk niet verzoekers bedoeling om een relatie te beginnen met (J.).

Betreffende zijn kennis van de leefwereld van homoseksuelen in Nigeria licht verzoeker toe dat hij tevreden was met zijn relatie met (J.). Als deze naar Nigeria kwam, uitte hij zijn homoseksuele geaardheid tegenover hem. Dat was voor hem voldoende. Hij had geen behoefte om andere homoseksuelen op te zoeken. Hij sprak met niemand over zijn geaardheid omwille van het gevaar dat dat kon inhouden voor zijn leven.

Wat betreft de neergelegde documenten deelt verzoeker mee *"dat hij op het CGVS neerlegt wat hij gesolliciteerd heeft verkregen van (I.)."* Een bewijs aangaande zijn reisweg kan hij niet voorleggen. Zijn verklaringen in dat verband zijn echter zeer coherent, zodat deze op zichzelf een voldoende bewijs kunnen uitmaken van de gevolgde reisweg, aldus verzoeker.

In ondergeschikte orde verzoekt verzoeker hem de subsidiaire bescherming te willen toekennen, minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) omwille van de acties die ondernomen worden door Boko Haram in Nigeria. Verzoeker verwijst naar de hoger uiteengezette argumentatie.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet correct en terdege zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker betreffende zijn beweerde homoseksuele geaardheid aanvoert dat het besef homoseksueel te zijn voor hem een ware onthulling was waardoor hij zich sterker en beter *"in zijn lichaam"* voelde, dient opgemerkt dat de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit niet kan los gezien worden van de homofobe context van de Nigeriaanse samenleving waarin dit alles zou hebben plaatsgevonden. Bovendien verklaarde verzoeker geen gevoelens van angst of twijfel te hebben gekend bij de ontdekking homoseksueel te zijn omdat het niet publiek was en niemand hem betrapte (gehoorverslag CGVS, p. 26), hetgeen evenwel niet te rijmen valt met zijn eerdere verklaringen dat zijn

echtgenote erachter kwam dat hij homoseksueel was en hem verliet met zijn kinderen omwille van geruchten, alsook dat zijn familie hiervan op de hoogte was (gehoorverslag CGVS, p. 8, 9 en 10). Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te “sturen”.

Waar verzoeker stelt dat zijn relatie met (J.) uitsluitend seksueel van aard was, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn relatie met (J.) gradueel begon, dat (J.) sprak over zijn affectie voor verzoeker en het hebben van een relatie en dat hij van (J.) houdt (gehoorverslag CGVS, p. 6, 7 en 24), hetgeen geenszins te rijmen valt met het hebben van een louter seksuele relatie. Verzoeker maakte doorheen zijn gehoor bovendien geen enkele keer melding van het feit dat hij een louter seksuele relatie had met (J.). De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift door middel van een gekunstelde *post factum*-verklaring tracht de in de bestreden beslissing uiteengezette gebrekkige kennis over (J.) te vergoelijken, hetgeen uiteraard geen dienstig verweer is.

Waar verzoeker aanvoert dat hij geen behoefte had om andere homoseksuelen op te zoeken, dient opgemerkt dat, gelet op het feit dat hij beweert gedurende negen jaar als homoseksueel in Nigeria geleefd heeft, redelijkerwijze van hem verwacht kan worden dat hij een grondige kennis heeft van de leefwereld van homoseksuelen in Nigeria. Waar hij verder nog stelt dat hij met niemand sprak over zijn geaardheid omwille van het gevaar dat dat kon inhouden voor zijn leven, dient herhaald dat hij tijdens zijn gehoor verklaarde dat zijn echtgenote en zijn familie op de hoogte waren van zijn homoseksualiteit (zie *supra*).

Betreffende het door hem neergelegde opsporingsbevel (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier), deelt verzoeker mee “*dat hij op het CGVS neerlegt wat hij gesolliciteerd heeft verkregen van (I.)*.” Hiermee weerlegt hij geenszins de pertinente opmerkingen dienaangaande in de bestreden beslissing.

Voorgaande vaststellingen zijn afdoende om de Raad toe te laten, binnen het kader van de devolutieve werking van het beroep, te besluiten dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Waar verzoeker in ondergeschikte orde verzoekt hem de subsidiaire bescherming toe te kennen “*minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b) en c) omwille van de acties die ondernomen worden door Boko Haram in Nigeria*” en verwijst naar zijn hoger in het verzoekschrift uiteengezette argumentatie, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker in zijn hoger in het verzoekschrift uiteengezette argumentatie geen enkele keer verwijst naar “acties die ondernomen worden door Boko Haram in Nigeria”, zodat de Raad niet inziet op welke wijze deze argumentatie zijn vrees voor de acties van Boko Haram zou kunnen schragen. Verder brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij omwille van de “acties die ondernomen worden door Boko Haram in Nigeria” actueel een reëel risico loopt op ernstige schade ten gevolge van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS